

гарска черкова и подбудилъ еснафитѣ да даждѣтъ отъ ново прошение въ врѣмето на влиятелния Рѣшитѣ Паша (искренъ приятель отъ Парижъ на Екзарха.) чрѣзъ Портата.

Високата Порта разпитала за тѣзи работа отъ гдѣ е подбутнѣта и като се научила, че е отъ Екзарха, който на скоро билъ дошелъ изъ Руссия, зела да се сжмнява, да не е Русски прѣстъ и забѣлѣжила на Богорида, че Екзарха е сжмнителенъ человекъ, а Стефанаки казалъ на Балкапанцитѣ да странѣтъ отъ него. „Колкото за черкова Българска, приложилъ, Еснафитѣ можѣтъ да сполучатъ, само изъ първо трѣба да искатъ мѣсто за „*Папазъ сви*“ (Попска кжца); пъкъ азъ, имъ казалъ самъ той, въ случай на нужда обѣщавамъ Ви се, да Ви подарѣя моята кжца на Фенеръ за черкова“. А види се, че Богорида е дѣйствувалъ при Портата за това, за да не се противи Патриаршията, за което Първата пришепнѣла на Патриарха, че трѣбва това право да се даде на Българитѣ. Най сетѣя Богорида официално подари на еснафитѣ цѣлата си кжца за Българска Народна Черкова въ Цариградъ. Въ него врѣме се говорѣше за нѣкого си Василякъ отъ Върбица българинъ, който много добръ завладѣлъ турския, (ако не и французския языкъ) спорѣдъ който бѣще напрѣднѣлъ при Портата, но не знамъ да ли земаше участие въ Българската черкова.

Най-сетнѣ на 1846 г. станѣли двѣ партии, Богоридева и Екзархова, отъ които първата постоянствувала да бѣде черковата на фенеръ, а втората на Ункапанъ връхъ мѣстото на една Еврейска кжца, кой знае съ какъвъ планъ и цѣлъ, но вишегласие то удобрило първото мнѣние, да стане и се съзида българската черкова на подарената Богоридева кжца, за което Стефанаки направилъ съ Патриаршията сингилионъ (условие) да нѣма тя никаква власть и намѣса въ тѣзи черкова, както Гръцкитѣ търговци